

OBISKALI SMO KS MALČI BELIČ

Po polževo do asfalta

V KS Malči Belič se še vedno otepa s problemi, ki so jih nekatere druge mestne krajevne skupnosti že zdavnaj črtale z dnevnega reda. Vzrok je v prvi vrsti neurejena Mencingerjeva ulica, ki povezuje kar dve krajevni skupnosti – KS Malči Belič in KS Kolezija. Njena ureditev bi imela tudi rekreacijski pomen, saj je vzdolž ulice ob Gradaščici predviden sprehajalni pločnik, ki bi omogočil varno sprehajanje starejših občanov iz bližnjega doma. Novozgrajeni dom Malči Beličeve ima zdaj nemogoč dostop po gramozu.

»Stanovanjske hiše zgrajene vzdolž ene strani Mencingerjeve ulice bi z izgradnjo ulice znatno pridobile na standardu bivanja, za kar se potegujejo že vrsto let. Razen tega pa bi z ureditvijo ulice končno pridobili tudi določeno število mest za parkiranje. Širitvijo Inštituta Jožef Stefan se je namreč potreba po parkirnih mestih močno povečala, neurejen mirujoči promet na Jadranski ulici močno ogroža prometno varnost, zato bi del tega mirujočega prometa lahko prevzela tudi urejena Mencingerjeva ulica.«

sta KS Malči Belič in KS Kolezija zapisali v poročilu občinskemu izvršnemu svetu.

Celotna dolžina Mencingerjeve ulice znaša 1025

metrov. Od tega je 341 metrov ulice na območju KS Malči Belič, 684 m pa na območju KS Kolezija. V KS Kolezija so 113 metrov ceste že uredili, tako da jo čaka na ureditev še 771 metrov.

»Ker cesta leži na območju dveh KS, je noben urbanistični načrt še ni dokončno opredelil. Za nas bi bilo vsekakor dobro, če bi se že enkrat dokončno odločili, vendar pa odločitev ni samo naša. Naj se najprej odločijo urbanisti in damo vso stvar v pretres krajanom, potem pa naj v mestni skupščini povedo zadnje besede.« meni o problemu predsednik KS Malči Belič Viktor Rus.

Na ureditev čaka tudi še nekaj drugih ulic, ki sodijo na območje KS Malči Belič: del Velebitske, del Splitske in Redelonghijeve, neurejena pa je še tudi Zavetiška, Čampova, Ločnikarjeva in Merčnikova. Koprsko cesto naj bi podaljšali in jo z novim mostom čez Gradaščico povezali s Tržaško, ker bi koristilo predvsem industrijski coni, da bi imela boljši dostop. Čas pa ni že bil, da bi semaforizirali križišče med Koprsko in Gerbičevo, saj to križišče vsak dan prečka veliko otrok in je stalna nevarnost nesreč.

B. V.

70 let gasilskega društva Barje

Ob navzočnosti viškega župana Bogdana Brađača in predstavnikov mestne ter občinske gasilske zveze, so člani gasilskega društva Barje v soboto, 21. novembra slovesno počastili 70-letnico svojega delovanja.

Kot je povedal poveljnik društva Janez Vrbinc, začetki gasilstva na tem območju segajo še tja v leto 1895, vendar pa o tem ni pisanih pričevanj. Uradno je GD Barje začelo delovati leta 1922. Glavna gonilna sila mladega društva je bil tedaj Ivan Vrbinc, ki je odstopil tudi zemljišče za gradnjo novega gasilskega doma. Gradnjo tega so zastavili leta 1929, in sicer udarniško, kot je v navadi tudi še danes. Že leto poprej je društvo kupilo prvo motorno brizgalno, leta 1934 pa (z velikimi težavami, kot je navedel kronist) prvi avtomobil znamke chevrolet. GD Barje se je lahko že v tistih časih pohvalilo tudi s prvo slovensko desetino naraščajnikov, znotraj društva pa je delovala tudi dramska skupina in skupina tamburašev. Za svoje kulturnike, predvsem gledališčnike, so v domu postavili celo oder. V letu 1939, ki je bilo tako usodno za Evropo, kronika navaja veliko vajo celotnega društva, na kateri so vadili tudi preventivno v primeru letalskega napada. V vseh letih svojega delovanja so barjanski gasilci sodelovali kar pri 249 akcijah, med katerimi je bilo kar lepo število tudi večjih.

Janez Vrbinc je prebral kroniko društva

Zanimanje med mladimi za delo v društvu tudi

in B. VRHOVEC

Brezbrižnost ne rešuje ničesar

Uveljavljanje stanovanjskega zakona je odprlo številna nova vprašanja, na splošno se počasi uveljavlja, pojavljajo se težave in zapleti. Pokazalo se je, da je potrebna neka daljša vmesna doba, da bi se ljudje znašli, prilagodili, predvsem pa da bi se zavedli, kako so s tem, da so postali lastniki, prevzeli tudi obveznosti iz stanovanjskega premoženja. Tako se je pokazalo, da marsikdo ne ve, kaj pomeni upravljanje večstanovanjske hiše. To ni preprosto vprašanje in tisti, ki so bili prehitri pri izbiri upravnika ter niso izbrali ustreznega, imajo sedaj velike težave. Predvsem se to pozna na žepih lastnikov stanovanj.

Praksa je pokazala, da je potrebna nekoliko daljša doba, da bi se izoblikovala nova merila za upravnikove večstanovanjskih hiš. Tu ne gre za simpatije ali antipatije do določenih ljudi. Važni so argumenti in ne, kar nekdo ponuja ali obljublja. Ponudba upravljaljskih storitev je zelo različna. Samo v Ljubljani naj bi bilo nad petdeset raznih novih podjetij in posameznikov, ki ponujajo upravljaljske storitve. Tudi cene so različne. In kakšni so rezultati?

Ponekod, kjer so slabo izbrali, se zelo pritožujejo. Pri vzdrževanju večstanovanjske hiše, je začelo iti »vse navzdol«, računani za vzdrževanje so vedno večji in podobno. Mnogi lastniki se upravičeno pritožujejo: Saj je slabše, kot je bilo prej ...

Na splošno se je pokazalo, da so imeli prav tisti, ki so bili previdni, niso hiteli, zbirali so podatke o upravljalcih, da bi odkrili dobrega, poštenega gospodarja. Pri tem pa se je pojavilo še neko drugo vprašanje. Mnogi lastniki stanovanj so se zabubili v brezbriznost ter se premalo ali pa sploh ne zanimajo za rešitev teh vprašanj. Ponekod so se naveličali zdrabarstva, preprirov, stalnih zapletov in podobno pa bi najraje ostali ob strani. Pa ne bo šlo! V večstanovanjski hiši smo kakor na skupni ladji, hoteli ali ne moramo skupne probleme pametno reševati. Vsem nam je skupna želja, da bi živeli v prijaznem okolju ter uživali v domačnosti in umirjenosti domačega doma. Zavedati pa se je treba, da z brezbriznostjo ne bomo rešili ničesar.

STANE LENARDIČ

Zakaj tako?

Izletniki in planinci, ki se odpravljajo iz Horjula profi Koreni, ob poti malo pod Pavlinom ne morejo prezreti tudi staro, večje izdelano znamenje, ki pa ga je zob časa že povsem dokrajčil. Leseno znamenje, ki so ga bržčas izdelali in postavili člani nekdanje horjuljske Bratovščine sv. Rožnega venca, je povsem zaraščeno, strešica nad razpelom razpada, pa tudi sama lesena skulpturica Kristusta je že čisto obledela in dotrajana. Kot takšno, je znamenje bolj v sramoto, kakor v okras kraju. Vse skupaj je toliko bolj neprijetno, ker se iz nedelje v nedeljo na Koreno odpravlja vse več izletnikov in planincev. In če so praktično že po vsej Sloveniji tako skrbno obnovili in restavrirali toliko sakralnih objektov, tudi manj pomembnih, zakaj ne bi mogli v Horjulu tudi tega. Potrebno bi bilo le kanček volje in truda.

B. VRHOVEC

Notranje Gorice: Sukarji so srečnejši že danes

To so nam vsem dokazali na prvem Sukarskem Martinovanju, ki je bilo v marsičem drugačno od ostalih veselic.

Vtis so ustvarile že slike s prepričljivim geslom, da bo Slovenija jutri srečnejša, kar pa gotovo ne bo prišlo samo od sebe. Zato je dvorano prepolnjal tudi »recept« – povabilo k Spravi, Ljubezni in Sožitju z vsakim.

O koreninah praznika in o vinu nam je veliko novega povedal g. župnik Prizadevni domačini pa so ob vrtcu, šoli in pošti predstavili tudi prostovoljne skupnosti z namenom, da okrepijo svoje vrste in se med seboj še bolj povežejo.

Nedvomno je to jasan dokaz, da je Sukarjem skupna pot naprej znana. Imejmo jih za zgled, kot dobro družino, kjer se člani (skupnosti) med seboj dopolnjujejo in si pomagajo.

Šele takrat, ko večini uspe živeti tako sožitje, bomo resnično srečni in svobodni v naši lepi Sloveniji.

ZAHVALA: V imenu organizatorjev se zahvaljujem predstavnikom Notranjih Goric: Fanci Kastelic (vrtce), Zorki Japelj (šola), Malči Čuden (Karitas), Mileni Loriger (pošta), Jožetu Sojrcju (KS), Jožetu Veharju (čebelarji), Ivanu Šebeniku (GD), Marku Čudnu (mladi), Bogdanu Franciju (KUD) in g. župniku Janezu Hamu za sodelovanje. Vaša prizadevanja so rodila lep večer vsem.

V župniji Ljubljana Rakovnik smo to leto pripravili MISIJSKO TOMBOLO. Skupina, ki je pripravljala prireditev, se v imenu vseh prisrčno zahvaljuje

ZA VAŠO DOBRO DLAN

Za misijsko nedeljo ste oblikovali mozaik dobrote.

Kar ste dobrega storili – ta sveča se za vas nikoli ne pozna!

Nekdo si bo vsaj malce ogrel roke ob ognju vaše dobrote. Misijonar Danilo Lisjak, ki mu je namenjen izkupiček s tombolo, bo svojim afriškim malčkom povedal: To vam podarjajo dobri ljudje iz moje domovine, iz Rakovnika, iz župnije Marije Pomočnice, kjer se je začela moja duhovniška pot!

Ministranti so bili mali misijonarji. Ponujali so srečke. Drugi so bili dobrotniki z drobnimi in večjimi prispevki za tombolo.

Velik je razpon vsakovrstnih dobrotkov: gorsko kolo, odojek z vozičkom, več vezi za smuči, žepni računalnik in 30 disket za P. C. računalnik, pisarniška oprema, srebrni uhani, prstan, krap, lončnice, pizze ... Vseh dobrotkov je bilo 275. Ministranti so prodali 3800 srečk ter zbrali čista dohodka 137.000 SIT.

Nedeljski popoldan, 18. oktobra, je k misijskim tomboli zbral več kot 300 otrok. Tiste lepe popoldanske trenutke srečanja na tomboli so rakovniški otroci vtkali v duhovno navezo z otroki vsega sveta.

Za Vašo toplo dobrotno dlan! Bog je delil, bog Vam stotero povrne!

I. Janez Žabot, SDB župnik

Spomenik povojnim žrtvam v Preserju

Dvainsvajsetega novembra. Lepa sončna nedelja. Privabila je na pokopališče v Preserju precej ljudi iz KS Podpeč – Preserje, kakor tudi od drugod. Na izredno lepo izdelano kapelico, ki so jo postavili v spomin žrtvam prve svetovne vojne, so po načrtu arhitekta g. Zalaznika pritrtili še dve plošči z imeni žrtv povojnega nasilja v KS Podpeč – Preserje. Prizadevni krajanji so sami zbrali kar velika sredstva za postavitev tega obeležja, nekaj pa je prispevala tudi občina Vič. Pohvaliti moram celotni odbor na čelu z g. Andrejem Brancevljem, kakor tudi vse prizadevne krajanje.

JANEZ REMŠKAR

VELIKA SLEVICA

vendar pa jih v svoji Postili ošvrkne, češ da so preveč praznoverni:

»To je dobro, pošteno, zvesto, resnicoljubno, pokorno, gostoljubno in milo ljudstvo, toda preveč in premočno je praznoverno,« je Trubar zapisal.

Danes se vas, ki premore dvajset hiš, otepa s težavami, s kakršnimi se srečujejo praktično po vseh vaseh. Morda je tačas še največji problem cesta Velika Slevica – Kot – Mala Slevica, ki je še vedno makadamska. Podobno je tudi s cesto Velika Slevica – Ulaka, ki pa je, kot pravijo, nekoliko manj pomembna. Zato pa imajo zdaj asfalt do samih Velikih Lašč, ki so ga tako dolgo čakali. Tega so dobili oktobra letos, s tem, da je vsako gospodinjstvo v vas prispevalo pao 1.000 mark, največ v delu in materiálu. Nekaj pa je prispevala tudi Kmetijska zadruga Velike Lašče, Ljubljanske mlekarne Obrat Velike lašče in KS.

Z vodo Slevčani za rzaliko od mnogih drugih vasi nimajo težav, saj imajo, kot pravijo, kar dva vodovoda (v skupnem vodovodnem omrežju), vsaka hiša pa ima tudi telefon. Pravi kmetje so v vasi ostali le še trije, če ne štejemo izdelovanja suhe robe, ki so ji zvesti še v vsaki hiši. Ta čas izdelujejo največ palete, ki jih prodajajo Kmetijski zadrugi v Velike Lašče.

BRANKO VRHOVEC

Skedenj star preko sto let. Marsikatera zgradba na Veliki Slevici sega še v čas Levstika in Stritarja